

на сродство то по кровь. Сирѣчь да на мѣр-
 ва начало то на рода, и рождениа та да брѣи.
 Подобно трѣба да помни и овѣи те свойства
 на двоеродіе то. Сирѣчь братова та ми же-
 на е на мене сестра, защо то е една плоть
 сосз братами. И кога сестра та на братова
 та ми жена сѣ разсѣждава споредъ мене, е
 четвертый помсз. Защо то тогази братъ ми
 сѣ счита сосз мене, и ставаме два помси
 совершенни. А жена мѣ сѣ счита сосз сестра
 си и ставатъ и тѣ два помси совершенни.
 И при тѣмъ трѣба да помни и това особно
 свойство на троеродіе то. Сирѣчь предречен-
 ни те Анна и Ѳома, казватсѣ среденъ родъ.
 А Петръ и Марда казватсѣ крайни родове.
 Кога прочее сѣ слѣчи тѣзи родове да ищатъ
 да сѣ зематъ, кои то ище да сѣ наѣчи, да
 ли могатъ да сѣ зематъ, или не, трѣба да
 мысли средня родъ, и колко то покече сѣ да-
 лечь отъ него, толкози повѣче наближава да
 сѣ зематъ. И колкото сѣ близѣ, толкози не-
 быва да сѣ зематъ. Напримѣръ да речеме
 горный о примѣръ: ако поище Петръ, подиръ
 смерть та на Ѳома и Анна, да земе жена та
 на шѣръ си Ѳома Марда, не быва. Но быва
 да земе балдазата на шѣръ си Маріа. За-
 що то тѣ е по далечь отъ средный родъ, не-
 жели Марда, защо то онази вѣше в. помсз,
 а тази д. помсз споредъ Петра. Защо то
 Петръ и Марда понеже сѣ смѣсиха сосз два-